

somhed i 3 Aar, skulle, naar de opfylde de ellers i denne Lov foreskrevne Betingelser, være berettigede til, lige med Overretssagsførere, efter fyldestgjørende Afslæggelse af den i § 2 ommeldte Prøve, at opnaae Bestikkelse som Høiesterrets-sagsfører. Ligeledes skulle de, naar de iøvrigt fyldestgjøre Betingelserne, have Afgang til at bestikkes som Overrets- eller Underrets-sagsfører, naanseet at de ikke have været i nogen af de for saadan Bestikkelse ellers nødvendige Fuldmægtig=Stillinger.

§ 6.

For Bestikkelserne som Høiesterrets-sagsfører, Overretts-sagsfører og Underretts-sagsfører erlægges Gebyrer af henholdsvis 100, 60 og 30 Rd. — Gebyrerne tilfalde Statskassen. Forinden Bestikkelsen udbeskrives til Vedkommende, har han at underskrive en edelig Forsikring om, at han med Fliid og Trostaa vil udføre de Sager, der betroes ham, og at han i det Hele vil samvittighedsfuldt opfylde sine Pligter som Sagsfører.

§ 7.

Udøvelse af Sagsførervirksomheden kan ikke forenes med noget Dommer- eller Retsskriverembede, nogen Dyrighedspost eller Ansættelse i Politiets Tjeneste, ei heller med privat Tjenesteforhold hos en Amtmand eller Retssbetjent. Hvorvidt forøvrigt nogen offentlig Embeds- eller Bestillingsmand tillige kan udøve Sagsførervirksomheden, bestemmes af Kongen.

Danser en Sagsfører, der besinder sig i nogen af de Stillinger, der ikke tilstede den almindelige Udøvelse af Sagsførervirksomheden, i et enkelt Tilfælde at overtage Udførelsen af en Retssag, skal dette dog ikke være ham formeent, naar han dertil kan erholde sine Forsattes Tilladelse.

§ 8.

Den, der bestikkes som Høiesterrets- eller Overretts-sagsfører, er, saalænge han vil benytte Bestikkelsen, forpligtet til at have Contoir i eller ved den Stad, hvor henholdsvis Høiesterret eller en af de tvende Overretter har sit Sæde. Underretts-sagsførerne ere forpligtede til at anmelde for Justitsministeriet, i hvilken Jurisdiction de tage Bopæl. Agte de at flytte fra det Sted, hvor de have taget Bopæl, til

en anden Jurisdiction, skulle de anmelde Flytningen for Justitsministeriet, forinden Bestikkelsen paa det nye Sted kan benyttes.

§ 9.

Høiesterrets-sagsførerne ere berettigede til at give Møde for alle Landets Domstole; Overretts-sagsførerne for de tvende Overretter, Kjøbenhavn's Criminal- og Politiret, Sø- og Handelsretten samt alle Underretter; Underretts-sagsførerne for enhver Underret udenfor Kjøbenhavn, Alt forsaavidt der ved vedkommende Ret kan gives Møde af Sagsførere.

Ingen Sagsfører kan give Møde eller lade møde for en af en enkelt Dommer beklædt Ret, i hvilken Dommeren er beslægtet eller besvogret med ham i anden Grad af Sidelinien eller nærmere.

§ 10.

Enhver Sagsfører kan faae autoriseret en Fuldmægtig, der, undtagen for Høiesterret, kan møde for vedkommende Sagsfører i de Retter, i hvilke Principalen er berettiget til at give Møde. Til at autoriseres som Fuldmægtig hos en Sagsfører udfordres, at den Paagjældende ved paalidelige Vidnesbyrd har godtgjort at have ført en retsskaffen Bandel og har underkastet sig, enten den fuldstændige juridiske Examen med ibetmindste Charakteren haud illaudabilis til begge Prøver eller den ved Vefjendtgjørelse af 7de Marts 1865 anordnede særlige Prøve, eller den ufuldstændige juridiske Examen med Charakteren Begem til den theoretiske og Vel til den praktiske Prøve. Autorisationen meddeles for Fuldmægtige hos Høiesterrets-sagsførere af Høiesterets Justitiarius og hos Overretts-sagsførere af Justitiarius i en af Overretterne; for Fuldmægtige hos Underretts-sagsførere af Dommeren i den Jurisdiction, i hvilken vedkommende Sagsfører har sin Bopæl (§ 8). Sagsførerfuldmægtige skulle, saalænge de ville benytte Fuldmagten, have Bopæl i eller ved den Stad eller i den Jurisdiction, hvor deres Principal har sit Forretningslocale.

§ 11.

Det er i Almindelighed ikke Sagsførere tilladt at lade møde i Retten ved Andre end